

B e t æ n k n i n g

over

Statsrevisorernes Beretning til Rigsdagen om Statsregnskabet for Finantsaaret 1864—65.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 10de December 1866).

Inden Udvalget fremsætter de Bemærkninger, til de enkelte Punkter i Statsrevisionens Beretning, hvortil det har fundet Anledning, skal det tillade sig at fremdrage to Spørgsmaal af almindeligere Betskaenhed. Statsrevisionens Beretning for det foreliggende Regnskabsaar er nemlig voxet op til et saa anseeligt Omfang, at man, skjøndt den ogsaa derved afgiver et Vidnesbyrd om den Omhu, hvormed Sagen i det Hele er behandlet, ikke kan undlade at fremsætte den Anskuelse, at det bør undersøges, om det ikke uden Skade for Formaalet maatte være muligt at forkorte den. Opfordringen dertil er forekommet Udvalget saa meget mere paatrængende, som den foreliggende Beretning kun omfatter de tidligere saakaldte særlige Anligger, og det er at forudsæe, at, naar ogsaa de saakaldte fælles Anligger overgaae til den samme Statsrevision, Beretningens Omfang maatte blive endnu langt større, hvis fremtidigt den samme Maalestof lagdes til Grund for Arbejdet. Ogsaa fortjener det at paaagtes, at Statsrevisionens Beretninger allerede nu ikke finde nogen udbredt Læsefreds, at det er sandsynligt, at denne yderligere vilde formindskes ved en betydelig Forøgelse af deres Volumen. Da der imidlertid endnu i denne Samling af Rigsdagen vil blive taget nærmere Bestemmelser angaaende den fremtidige Statsrevisionens Hverv, og de herhenhørende Spørgsmaal rettest vilde finde deres Drøftelse og Afgjørelse ved denne Leilighed, har Udvalget ikke anseet det for hensigtsmæssigt nærmere at paapege de Bete, ad hvilke det tilsigtede Formaal formeentlig vil kunne naaes, men skal indskrænke sig til at udtale som sin Anskuelse, at der bør stræbes hen til, at Statsrevisionens Beretninger i Fremtiden kunne erholde en forkortet Form.

Flere Steder i Beretningen fremtræder det klart, at der er forskjellig Opfattelse hos Statsrevisionen og vedkommende Ministerium om, hvad der bør betragtes som Underconti og derfor som bindende for Ministeriet. En saadan Meningsforskjellighed er i sig selv ikke helbig og leber til resultatløse Vidtløstigheder. Udvalget skal derfor henlede Opmærksomheden derpaa, idet det maa tilføie, at de ved Bevillingerne givne Meddelelser om Anvendelsen af de forlangte Midler ofte ere holdte paa en saadan Maade, at det ikke er muligt at afgjøre, hvor Grændsen er imellem det, der af Ministeriet forelægges til Røvgivningsmagtens Billigelse, og derfor vil danne en Underconto, og det, der kun er meddeelt til Oplysning om, hvad Ministeriet har paatænkt. Betegnelse af nogle Conti, s. Ex. „Andre Udgifter“, „Almindelige Udgifter“, „Uforudsæelige Udgifter“ o. s. v., give ogsaa Anledning til forskjellig Udtydning. Udvalget henleder Opmærksomheden paa det Udfælgelige i, at der herved maa foregaae en gjennemgribende Forandring.